

PRODUCT

de Mark Ravenhill

DAVID SELVAS

MIREIA AIXALÀ

NORBERT MARTÍNEZ

DIRECCIÓ: JULIO MANRIQUE

Sinopsi de l'obra

Un productor de cinema tracta de convèncer una jove actriu, que travessa un mal moment professional, que interpreti el paper protagonista del seu proper projecte: un film d'acció que barreja una tòrrida història d'amor amb el terrorisme islàmic. A la pel·lícula, la protagonista s'enamora de Mohamed, un jove membre d'Al Qaeda. El seu amor per Mohamed la portarà fins i tot a participar en un terrible atemptat a Disneyworld...

Fitxa

PRODUCT

Autor **Mark Ravenhill**
Traducció: **Cristina Genebat**
Direcció **Julio Manrique**

Repartiment:

El productor , David Selvas
L'actriu, Sandra Monclús
El secretari, Norbert Martínez

Escenografia: **Lluc Castells**
Vestuari: **Maria Armengol**
Il·luminació: **Jaume Ventura**
Espai sonor: **Dani Aznar**
Construcció escenografia: **Castells de Cardadeu**
Ajudant d'escenografia: **Marta Castells**
Vídeo: **Marc Lleixà**
Ajudant de producció: **Cai Felip**
Producció: **LA TROCA**
Reportatge fotogràfic: **David Ruano**

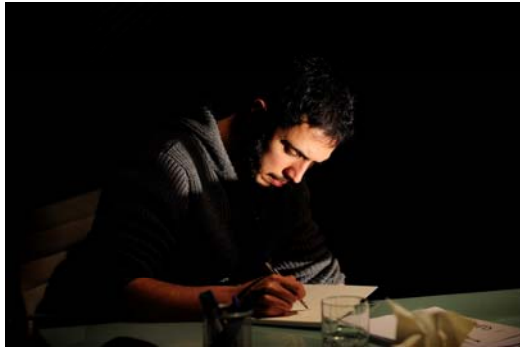

L'AUTOR

Nascut l'any 1966 a Haywards Heath, a West Sussex, Marc Ravenhill estudia teatre i literatura anglesa a la Universitat de Bristol, entre 1984 i 1987. Va entrar a la Soho Poly com a assistent administratiu, però ben aviat va fer-hi les seves primeres direccions teatrals, que s'ampliaren després a produccions de La Bohème i Rigoletto, amb l'Opera East. La seva carrera com a autor es va iniciar amb l'escriptura d'esquetxos i textos breus, un dels quals va interessar el director Max Stafford-Clark, de la renovadora companyia Out of Joint, que va suggerir-li que escrivís una obra de durada normal. El resultat fou Shopping and Fucking, que es va estrenar l'octubre del 1996 al Royal Court's Upstairs, instal·lat aleshores a l'Ambassadors, en un espai de només 60 localitats. Després d'una temporada d'èxit i d'una gira per la Gran Bretanya, el muntatge s'ofereix al teatre Gielgud, al West End. L'èxit esdevé d'àmbit internacional, amb l'estrena de la peça a Nova York i produccions a diversos països tant a Europa com a la resta del món. La seva segona obra, "Faust is Dead", és una versió del mite de Faust, produïda per ATC el 1997. Participa després en "Sleeping around", una obra escrita conjuntament amb tres autors més, produïda per la Donmar Warehouse. La seva següent estrena, "Handbag", estrenada el 1998 per l'Actors Touring Company, és una comèdia d'embolics feta a partir d'històries i personatges de l'obra d'Oscar Wilde "The importance of being earnest". El muntatge següent, "Some explicit polaroids", es va estrenar l'any 1999 al New Embassadors i va suposar la seva consagració. El mes de setembre del 2001 estrena a la sala Lyttleton del National Theatre "Mother Clap's Molly House", peça que va tornar a ser objecte de polèmica, tant pel seu contingut com per les seves fonts d'inspiració. L'obra de Ravenhill es transforma i desenvolupa al llarg de la present dècada, amb diversos experiments formals i una major abstracció. Així, "Product", una mena de one-man-show satíric entorn del tema del terrorisme islàmic, s'estrena el 2005, en el marc de l'Edinburgh Fringe Festival. El 2006, s'estrena "The cut", al Donmar Warehouse, protagonitzada per Sir Ian McKellen, una obraaltament ambigua davant la qual les poinions dels crítics es divideixen. Una ambigüitat similar a la que caracteritzarà les seves recents obres curtes per a adolescents que conformen "Ravenhill for Breakfast."

“Product” és una obra hilarant, brutalment divertida. Una peça breu i despietada sobre el conflicte Orient-Occident i l’amenaça terrorista. I sobre la nostre mirada respecte d’això, una mirada sovint pueril, plena de tòpics i llocs comuns. I plena de por, recel i culpa.

“Product” és, també, una obra extraordinàriament simple quant a la seva estructura. Un monòleg a través del qual un productor de cinema explica a l’actriu a qui vol contractar per a la seva darrera pel·lícula l’argument d’aquesta: una delirant història d’amor entre una jove burgesa occidental (que va perdre el seu nòvio a l’atemptat contra les Torres Bessones de l’11.S.) i un terrorista islàmic anomenat Mohamed. Com apunta el propi Ravenhill, “és com si la Bridget Jones es fiqués a la Jihad”. Un disbarat de proporcions mastodòntiques, és clar, però...aniríem a veure una peli com aquesta? És lícita la pretensió de combinar entreteniment i espectacle amb uns fets tan dramàticament reals? Qui collons s’ha pensat que és, aquest Ravenhill, fotent conya i volent provocar-nos d’una manera tan frívola, valent-se d’un tema tan escabros, hòstia, tan delicat? O potser no pretenia ser frívol? Què pretenia aleshores? I aquest productor...és un cínic o un ingenu ? Creu, realment, en la seva història? Creu que hi ha alguna veritat darrera la seva història? I, d’altra banda, què vol dir “creure” en el nostre tan descregut primer món? Encara ens queden històries per explicar o ja només hi ha productes? Encara ens queda una mica d’autèntica curiositat o ja només tenim voracitat per consumir? I, finalment, tonteries al marge...què hi podria trobar, la Bridget Jones, en un terrorista suïcida? Podem imaginar-la resant en direcció al Meca? Què li passa a la Bridget Jones? Què li manca?

Julio Manrique

CURRÍCULUMS

julio manrique

Llicenciat en dret per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, cursa els tres cursos oficials d'Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona, després de quatre anys de formació a l'Aula de Teatre de la Universitat Pompeu Fabra i el Col·legi del Teatre de Barcelona. Fa un curs de treball sobre l'obra de William Shakespeare organitzat per la Unió de Teatres d'Europa, a càrrec de Bruce Mayers.

S'estrena professionalment el 1994 sota la direcció de Josep Maria Mestres (*Enemic de classe*), amb qui ha treballat en diversos muntatges (*Klowns*, *Salvats!*, *Fashion Feeling Music*, *Romeo i Julieta*). Des d'aleshores ha treballat també amb Rafel

Duran (*L'alfabet de l'aigua*, *Perifèria Koltès*), Tamzin Townsend (*Macbeth*), Pep Anton Sánchez (*Bunyols de quaresma*), Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*) i Calixto Bieito (*Mesura per mesura*). Els seus darrers muntatges han estat *Terra*

Baixa, dir. Ferran Madico; *Ànsia* (Premi de la Crítica de Barcelona) i *El pes de la palla*, dir. Xavier Albertí; *Far Away*, dir. Peter Brook; *The bug (el virus)*, dir. David Selvas, *Salamandra*, dir. Toni Casares, i *Titus Andrònic* (Premi de la Crítica de Barcelona) i *Juli Cèsar*, dir. Àlex Rigola. El 2004 va estrenar una peça seva, *El miedo y la música*, al STI-CC. També ha participat en les sèries televisives *Nissaga: l'herència*, *Temps de silenci* i *Porca Misèria*, i a les telemovies *Valèria* i *L'estratègia del cucut*, de Sílvia Quer; *Delta*, d'Oriol Ferrer i *Coses que passen*, de Sílvia Munt. En cinema destaca la seva participació a *Soldados de Salamina*, de David Trueba i a *Febrero*, de Sílvia Quer. Ha participat també a *En Pólvora*, d'Àngel Guimerà, dir. Sergi Belbel i, com a director, *Els boscos*, de David Mamet. Pel Festival Barcelona Grec de 2006 va participar a *Arbusht* un text de Paco Zarzoso dirigit per Àlex Rigola i el 2007 entra a formar part de la companyia Teatre Lliure on ha participat en l'explotació en gira d'*Otel·lo*, *European House* i ha format part també del repartiment d'*El dúo de la Africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé i de *2666* de Roberto Bolaño amb adaptació de Pablo Ley i Àlex Rigola (2007). Amb *La forma de les coses*, s'estrena com a director al Teatre Lliure.

david selvas

Actor de teatre, cinema i televisió, diplomad per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Entre d'altres , aquestes són algunes de les produccions teatrals en les quals ha intervingut:

2007 El ventall de Lady Windermere, dirigida per Josep Mª Mestres estrenada al TNC

2007 En cualquier otra parte d'Àlex Mañas estrenada a la Biblioteca Nacional de Catalunya

2007 Una còpia, dirigida per Jordi Prat i estrenada al Teatre Lliure

2006 Els estiuejants dirigida per Carlona Subirós estrenada al Teatre Lliure

2005 Salamandra dirigida per Toni Casares i estrenada a la Sala Petita del TNC

2004 La Celestina (en el paper de Calixto) dirigida per Robert Lapage i estrenada al Teatre Lliure de Barcelona

2002 Coriolà (en el paper de Titus Larci, general)

2002 Juli Cèsar dirigida per Àlex Rigola i estrenada al Teatre Lliure de Barcelona

2001 Restes humanes sense identificar... (en el paper de David) dirigida per Manel Dueso

També ha dirigit :

2007 True west Estrenada al Festival Temporada Alta

2005 PASOLINI: who is p? Presentada a l'Espai Lliure del Teatre Lliure.

Sandra Monclús

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre l'any 2000.

Entre d'altres , aquestes són algunes de les produccions teatrals en les quals ha intervingut:

2008-2009

-Rock'n'Roll de Tom Stoppard, direcció Àlex Rigola. Teatre Lliure.

-N i N de Marc Rosich, direcció Antonio Calvo. Sala Beckett.

-La màquina de parlar de Victòria Spunzberg, direcció Victòria Spunzberg. Sala Beckett .

2006-2007

-Molta Aigua, de Carles Mallol. Dir: Víctor Muñoz. Sala Beckett.

-La Felicitat de Javier Daulte. Dir: Javier Daulte. Teatre Romea.

- Companyia Teatre Lliure:

Arbuscht de Paco Zarzoso.dir: Àlex Rigola.

Otel·lo de W.Shakespeare. dir: Carlota Subirós.

European House Idea i direcció d'Àlex Rigola.

Ricard 3er de W.Shakespeare. dir: Àlex Rigola.

- La nit àrab de Roland Schimelfenig. dir: Toni Casares. Sala Beckett.

2004

-4D òptic de Javier Daulte. dir: Javier Daulte. Teatre Lliure.

Norbert Martínez

“Somnis de somnis” d’ Antonio Tabucchi. direcció : Pep Tosar. Sala Muntaner. 2007.

COMPANYIA DEL TEATRE LLIURE: Membre d’aquesta companyia des de l’any 2004, on ha estrenat els següents espectacles, a la sala Fabià Puigserver de Barcelona i en gira per tot el món:

“Juli Cesar” de William Shakespeare. direcció: Àlex Rigola.

“Sta. Joana dels Escorxadors” de Bertolt Brecht. direcció Àlex Rigola.

“Ricard III” de William Shakespeare direcció: Àlex Rigola.

“European House (Pròleg d’un Hamlet sense paraules)” direcció: Àlex Rigola.

“Otel-lo” de William Shakespeare. direcció: Carlota Subirós.

SEXUALÍSTICA D’ESPECTACLES: **“Polvòdrom”** direcció, Pep Tosar. Teatreneu, 2002

TEATRE DEL SUD: direcció, Lluís Fuster Coetzee 2002.

GOG I MAGOG: **“Ícarus”** dansa teatre 2000, **“Paràsitum”** dansa teatre gira 2001, New Haven, Montreal, Shawinigan, Ottawa.

GRALLA Manufactures teatrals: **“Copereta”**1998, **“Festa la festa”** 1999.

Cia. FOC FOLLET: **“Qui sap on dorm la Lluna”** Teatre Tantarantana, Fundació Miró, Mostra de la Xarxa 1995-97.

- FIL-I-CANYA TEATRE : **“El Petit Príncep”** Teatre Regina 1994-95.
- COMEDIANTS: **“Mare Nostrum”** 1992 **“10 anys de T.V.3”**, **“Especial Clowns Sense Fronteres”**1993 **“Vols Conèixer Catalunya”** 1993.
- Lectures dramatitzades amb directors com: Ricard Salvat, Enric Majó, Pep Planas...

Notes de producció

Aquesta proposta ens arriba de les mans de Julio Manrique a mitjans del 2008. Un text arriscat de Mark Ravenhill que ell mateix havia interpretat i presentat a diferents festivals d'arreu del món.

Després de dues col·laboracions amb Julio Manrique, "Els Boscos" de David Mamet i "La forma de les coses" de Neil Labute, no tenim cap dubte que volem repetir l'experiència de treballar amb aquest director i amb tot l'equip de professionals que ens proposa un cop més.

Ara que ja hem pogut veure alguns assajos força avançats de l'obra, constatem que Manrique ha sabut mirar el text de Ravenhill des d'una perspectiva innocent, sense jutjar cap dels personatges o situacions i, en tot cas, serà el públic qui després de la funció podrà treure conclusions d'aquesta peculiar peça teatral.

Més informació i contractació:

La Troca

C/ Fontanilles, 2 pral. 2

17001 Girona

972 200 564

www.latroca.com

latroca@latroca.com

